

ARCHA

5
99

ZPRAVODAJ O VÝCHOVĚ A VYUŽITÍ VOLNÉHO ČASU DĚTÍ A MLÁDEŽE

Každý má potřebu někam náležet a být přijímán, a je to potřeba velmi silná. Vždyť sebevraždy se nepáchají z hladu nebo z důvodu materiálního nedostatku, ale z pocitu opuštěnosti, z pocitu, že jsem na světě zbytečný, že mne nějaký člověk či kolektiv nepřijal... Základy chování k druhým lidem jsou z velké části výsledkem výchovy v dětství. Nenahraditelný význam pro duševní růst dítěte či mladého člověka má pobyt ve skupině vrstevníků, komunikace s nimi, zapojení do společné činnosti, hry, společně překonávané překážky a sdílení nějakých kolektivních hodnot, radostí i starostí. Dítě se učí respektovat a tolerovat mínění, pocity a chování druhých lidí. Učí se chápat, že druhý má nárok na stejný prostor jako ono samo. Patří sem i odvaha řešit konflikty.

Všechny tyto zkušenosti a zážitky ovšem nelze získat jinde, než v dobře vedených a fungujících skupinách - v rodině, ve škole (později i v zaměstnání) a tam, kde prožíváme volný čas. Proto je důležité, aby všem těmto skupinám věnovali patřičnou pozornost nejen odborníci a praktici, ale i místní úřady, příslušná ministerstva a další instituce.

Doc. PhDr. Soňa Hermochová

O činnosti tisíců dětí, a zejména pak o lidech, kteří je v řadě sdružení vedou a připravují pro ně

zájmový program, se ze sdělovacích prostředků obvykle nedovíte nic. Při tom však je těchto - dá se říci - normálních dětí

mnohonásobně víc. Psát o nich

se však dneska "nenosí". Proč? Rozhodující je dnes prodejnost či sledovanost - chce to senzace, tragédie,

Bambiriáda '99

maléry... Kladné příklady prý netáhnou. Opravdu podivná stupnice hodnot ...

Vlastislav Toman

co bylo na bambiriádě nej...: harmonie versus výkonnost - pozor, začínáme! - hodnota hry - čtvrtek - historie ostrovů - pátek - dětský sněm - seminář - kolektivní prožitky - příroda - sobota - poklad nejzácnější - neděle - z dopisů - ohlédnutí - máme i normální děti - potřeba dobrodružství - napsali - bambiriáda ano či ne - poděkování - kronika

Co bylo na Bambiriádě nej...

- Branami Bambiriády prošlo za čtyři dny přes 32 000 návštěvníků
- svoji činnost představilo 86 sdružení dětí a mládeže a středisek volného času
- na pódiích se vystříдалo 85 souborů a 12 sólistů – celkem 1750 účinkujících
- na prezentacích se podílelo přes 600 členů jednotlivých sdružení
- největší nával návštěvníků zaznamenaly ostrovy v sobotu
- ze všech pěti ročníků prezentací „neziskovek“ měla Bambiriáda nejrozmanitější prostředí a umožnila návštěvníkům nejvíce aktivního využití nabídky činností
- občerstvení bylo k dostání za nejnižší ceny široko daleko
- příhodnější způsob dopravy byste těžko hledali – tramvajová zastávka „Bambiriáda“ přímo na mostě nad Střeleckým ostrovem a parník - převozník k Dětskému ostrovu
- počasí bylo fantastické – teprve v neděli těsně po 17 hodině, když už všichni návštěvníci odešli, se spustil pořádný lijavec.

Štípkový poklad

Když jsme přemýšleli, jak se bude letošní prezentace sdružení, zabývajících se náplní volného času dětí a mládeže jmenovat, jeden z návrhů byl Poklad. Poklad na ostrově. Všechno to, co nabízí tyto organizace, hnutí a sdružení, by se dalo bez nadsázky nazvat pokladem. Všechny ty hodnoty, které lze v jejich činnosti objevit, a bez nichž by byl život smutný, pustý, šedivý... – přátelství, hry, dobrodružství, umění, přírodu...

V tomto čísle Archy nenajdete anketní odpovědi. Spíš štípkový tohoto obrovského pokladu. Malé, a jenom pár – všechny hodnoty totiž, které je možno v činnosti oddílů, klubů, souborů a společenství dětí a mladých lidí nalézt, by se nám nevešly do několika celých čísel Archy...

Harmonie versus výkonnost

Ve starém Řecku byl hodnotný člověk charakterizován kombinací dvou adjektiv „krásný a dobrý“ – kalos a kagathos. Tedy kombinací hodnoty estetické a etické. Pojem kalokagathie prochází dějinami výchovy jako jeden z ideálů humanisticky laděných vychovatelů. U nás jej výrazně propagoval Miroslav Tyrš a dal jej do vínku Sokolu. Došlo však při tom k výraznému posunu obsahovému. V antickém pojetí se jednalo o souřadné pojmy zdatnosti tělesné a duševní. Tyrš směřuje k výkladu příčinnému – tedy zdravé tělo jako předpoklad zdravého ducha.

Z původně ušlechtilé miněného ideálu se ve 20. století stává úsilí o neustálé posouvání hranic lidského výkonu, které proniká do mnoha oblastí života – práce, organizace, výchova, volba povolání, racionalizace sociálních procesů... Co můžeme očekávat pro příští

století? Budou přibývat zneurotizovaní podnikatelé, kteří v potu tváří budou navštěvovat stále dokonalejší fitcentra, aby nabrali sílu k další hektické činnosti, což povede k dalšímu zdokonalování fitcenter atd. Stále méně lidí – mužů i žen – se bude dostatečně věnovat svým dětem – pokud je vůbec budou mít. Děti budou trpět sociální deprivací, nedostatkem péče i kladných vzorů. Honba za dočasným efektem povede ke ztrátě smyslu života (k existenciální frustraci), která již dnes hrozí evropskému lidstvu. Nebo se snad ukáže, že musí dojít k jistě renesanci naší kultury ve smyslu jistého návratu k hodnotám duševním i mravním?

Co tedy znamená kalokagathia pro výchovu dnes s perspektivou pro další desetiletí? Člověk rozvinutý tělesně, duševně i sociálně, tvořivý i odolný vůči zátěži, schopný myslet i jednat globálně dnes i pro

budoucnost, schopný soužití s okolím sociálním i přírodním – možná i kosmickým. Člověk, který si je vědom svých nezadatelných práv, ale také svých povinností. Je to reálný ideál či je to nová utopie, která naivně spoléhá na všemocnost výchovy?

Nevím, ale vidím majáčky naděje – jakési světlo ve tmách – lux in tenebris, jak psával Komenský. Ekumenické uvažování, ekologové, hledající cesty k přežití, skauti, podněcující spolupráci dětí na celém světě a jistě i celá řada dalších snah. Soudím, že každý člověk má předpoklad rozeznávat dobro a zlo – jen ho rozvíjet a pěstovat. Že touha po lásce a přátelství je v lidské přirozenosti – jen ji podporovat. Že tvůrčí schopnosti dřímou v každém jedinci – jen je objevovat a povzbuzovat.

V této pozměněné a rozšířené podobě se objeví renesance ideálu kalokagathie...

Pěstování a rozvíjení výše zmíněných kvalit považují za povinnost, ale i za slávu vychovatelů – a tedy nás všech.

Doc. PhDr. Václav Břicháček,

Hodnota hry

Hra je stará jako lidstvo samo. Má významné místo v životě každého člověka, bez ohledu na vývojový stupeň, kterým právě prochází.

Hry mají velké objektivní hodnoty. Cvičí tělo i ducha, rozvíjejí rychlost, obratnost, sílu, vytrvalost a nervosvalovou koordinaci, zdokonalují postřeh, bystří smysly. Obnovují fyzické i psychické síly, jsou jednou z neúčinnějších forem rekreace.

U mladých lidí uvolňují přebytek nevyužitých energií, dovolují jim, aby si odreagovali skrytou agresivitu, vybilili bojovný pud a destruktivní sklony, které jsou příznačné pro

dorůstající mužské příslušníky lidského rodu. Dávají možnost rozletu tvůrčí fantazie, mění denní sny ve skutečnost. Umožňují jedinci sociální kontakt, ve hře se stává plnoprávným členem i slabší, nesmělý člověk, který jindy stojí na okraji společnosti, padají přehradu mezi lidmi, stírají se rozdíly, které jinak platí v obvyklé klukovské společnosti. Hry v přírodě dávají každému příležitost k sebeuplatnění. I ten nejmenší člen oddílu se zapojuje do hry se snahou přispět svému družstvu k vítězství, cítí, že ve hře může vyniknout i nad starší a zdatnější kamarády, kteří ho jindy zastíňují. Pro dítě s komplexem méněcennosti je hra účinnou psychoterapií.

Dospělému člověku, který hry dětského kolektivu v přírodě organi-

zuje a řídí, se naskýtají mimořádně příznivé podmínky k výchovnému působení, především k výchově charakteru. Zajímavé, úspěšné hry stmelují družinu, oddíl, třídu v soudržný celek. Zvyšují zájem i o ostatní činnost. Mnohokrát jsme zjistili, že dobré hry pravidelně zařazované do programu vycházek a výletů značně zlepšují docházku na tyto podniky. Zejména herní cykly s dobrodružným libretem mívají až neuvěřitelně silný účinek na děti i dospívající mládež. Hravou formou se dá vykonat i mnoho zdánlivě fádních úkolů. Také z hlediska didaktického je hra v přírodě výborným prostředkem k osvojení nových vědomostí a dovedností...

Miloš Zapletal,
(Encyklopedie her)

Pozor, začínáme!

Mgr. Martin Bělohávek byl oficiálně předsedou přípravného výboru akce Bambiriáda '99. Protože je to titul značně dlouhý a než by se někomu představil, zabralo by to zbytečně moc času, říkal si krátce koordinátor. Měl by nejvíce vědět a není tedy divu, že právě jemu jsme položili pár dotěrných otázek.

Ten trochu neobvyklý název celé akce jste si vymyslel vy?

Ne, to si nemohu přivlastnit. Přemýšleli jsme, jak letošní prezentaci sdružení dětí a mládeže nazvat. Před dvěma lety se podobná akce jmenovala Festival sdružení dětí a mládeže. Je to název dost oficiální a navíc nejde jen o sdružení, vystupují tu i Domy dětí a mládeže, střediska volného času a další organizace. V loňském roce se podobnému setkání říkalo Hrad patří dětem. To letos také nešlo použít, akce se odehrávala na dvou vltavských ostrovech, Střeleckém a Dětském. Návrhů bylo několik, například Poklady na ostrovech. Činnost dětí totiž považujeme za takový poklad a tady se jich najde celá velká řada. Nakonec však zvítězilo ono slůvko Bambiriáda.

Můžete to nějak vysvětlit nebo přeložit?

Na to se ptá řada lidí a každému odpovídám, že

nemohu. To není cizí slovo, přeložit se tedy nedá. A neznamená vůbec nic. Není to žádná zkratka, není to nějaký jinotaj. Pro mne, jako češtináře, je to hezké české zvukomalebné slovo. Zkuste si ho zopakovat třikrát za sebou. Je v něm slyšet náběh na děti – bambi, ale pak to najednou trochu zadrnčí – cítím v něm i jistou hravost.

Vzpomenete si na nejtěžší chvílku při přípravě Bambiriády '99?

Těch bylo! Ale asi takové nejtěžší bylo rozhodování, jestli vůbec Bambiriádu '99 zorganizovat. Jakmile padlo rozhodnutí, bylo jasné, že nás všechny čeká nelehká práce, ale věděli jsme, co chceme. A těšili jsme se na výsledek, který mohli všichni návštěvníci posoudit. Celkem se na ostrovech při pódiových vystoupeních a ve stanech pohybovalo na 2000 lidí – organizátorů a účinkujících.

Kolik hodin práce dala Bambiriáda '99 při přípravě a kdy myslíte, že si oddechnete?

Hodiny nejdou spočítat. Já sám jsem pracoval čtrnáct hodin denně sedmkrát v týdnu. Se mnou celý přípravný štáb a pak stovky lidí z jednotlivých sdružení. To budou určitě tisíce hodin práce. A kdy si odpočinu? Trochu se mi ulevilo při zahájení. A samozřejmě nejen mně. Odpočali jsme si však až po neděli, až když ostrovy byly uklizené a předané Obvodním úřadům Prahy 1 a 5. Čeká nás účtování, hodnocení, vyřizování připomínek atd.

Jistě byly při přípravě Bambiriády '99 i chvíle příjemné. Která byla nejhezčí?

Těch bylo víc. Asi nejhezčí byly okamžiky, kdy jsme něco nutně potřebovali, a najednou se přihlásili lidé, kteří rádi pomohli, zvláště, když se dozvěděli, že jde o akci pro děti. Nemohu teď všem poděkovat, určitě bych někoho nerad vynechal.

Převzato z Malých novin DTA, upraveno

Čtvrtek 27.5.

Vstupenka nejen na ostrov

Na Bambiriádu se vstupně neplatilo. Všechny atrakce na ostrovech byly zadarmo. Přesto každý návštěvník dostal vstupenku, která byla zároveň poukázkou na slevu či dokonce vstup zdarma do různých muzeí a památek v Praze. A tak bylo možno po celé čtyři dny shlédnout například Národní muzeum, Lobkovický palác, Náprstkovo muzeum, Lapidárium, Expozici historických lékáren, Muzeum B. Smetany, Muzeum A. Dvořáka, Muzeum policie ČR, Historický ústav Armády ČR na Žižkově, Vojenské muzeum ve Schwarzenberském paláci, Letecké muzeum, Muzeum hlavního města Prahy, nebo se vypravit do Pražské botanické zahrady či do ZOO Praha.

Ředitel rád sportuje

Rozhovor s ředitelem odboru mládeže MŠMT Mgr. Jindřichem Fryčem. Jak se Vám Bambiriáda líbí?

Zatím jsem úplně nadšený, oproti loňskému roku vidím obrovský posun kupředu. Myslím, že je to pro děti. Nemám slov.

Myslíte si, že se dětem v ČR (nejen postiženým) věnuje dostatek péče, pozornosti, prostředků a času?

Záleží na tom, z jakého úhlu se na to podíváte. Myslím, že nikdy se nevěnuje dostatek času. Tohle záleží na státních institucích, ale i na lidech samotných. Stát se snaží... jestli to dělá špatně nebo dobře, záleží na lidech, kterých se to týká.

Co jste dělal ve volném čase vy, když vám bylo 13 let?

Sport. A hrozně jsem se zajímal o muziku.

Co byste si z nabídky na Bambiriádě vybral dnes?

Přiznám se, že zatím jsem neměl možnost se s tím tady konkrétně

Jak jste se dozvěděli o BAMBIRIÁDĚ

Karel, 10 let

Já nevím, někdo mi o tom řekl. Přišel jsem sám, já totiž bydlím tady blízko.

Martina, 12 let, s maminkou

Já jsem si o Bambiriádě přečetla ve Večerníku Praha, a tak jsem si řekla, že sem půjdeme, že by to mohlo být zajímavé.

Jiřina, Petra, Vlasta – 10 let

Ve škole. Paní učitelka nám o tom říkala a taky říkala, ať se sem jdeme podívat. My jsme ji prosily,

aby šla s námi místo vyučování, ale to nechtěla. Přitom některé třídy sem šly. To je nespravedlivé, že jiní mohou a my ne.

Alena, 15 let

Já tady mám sestru, ona tancuje, takže od ní.

Marek, 7 let, s rodiči

My jsme o Bambiriádě slyšeli v rádiu.

Veronika, 14 let

Naši mi o tom řekli, že by to mohlo být dobrý. Oni pořád sledují, kam mám chodit. Ale tentokrát toho nelituju. Je to tu bezva.

seznámit, ale v podstatě jsem vždycky tihnul k tomu sportu. A rozhodně se mi líbila například táborová prázdninová činnost, kde je to taková všehochuť. Ne, že bych inklinoval k některé z těchto organizací.

Věnujete dost času svým dětem? Víte, co dělají ve volném čase?

Mám jedno dítě, dceru. Snažím se jí věnovat maximum času, který mám. Přiznávám, že to není nejjednodušší, moc ho totiž nemám. Ale mám docela dobrou představu o tom, co dělá. Děkujeme za odpovědi, nashledanou.

Co si myslí senátor?

Při zahájení Bambiriády '99 jsme vyzpovídali prvního místopředsedu Senátu RNDr. Ivana Havlička Csc.

Jak se vám tu líbí?

Ještě jsem toho moc neviděl, jen jsem se zúčastnil zahájení. Ale těším se, až si to tady projdu. Pamatuji si, jak skvělá byla loňská akce Hrad patří dětem. Podle toho, co jsem zatím

stačil zaznamenat, ani Bambiriáda nebude špatná.

Myslíte si, že se pro děti toho dělá dost?

To je těžká otázka, protože je určitě nesmírně těžké, ne-li nemožné říci, co je to dost. To je slovo, které nemá určité hranice. Já si myslím, že je třeba vážit si toho, co existuje. Té ochoty některých dospěláků s dětmi se scházet, něco je učit, něco pro ně tvořit, někam se s nimi vydat. Na druhé straně si myslím, že jsou tu ještě věci, které nejsou dobré. Myslím si, že do dětské činnosti by bylo potřeba investovat více peněz, protože některé organizace jsou na tom po

finanční stránce dost napjaté. Také rodiče by mohli více podporovat své děti, aby se zapojily do některé z organizací. Takže je co zlepšovat, na druhé straně si

vážím toho, co je.

Jaké zájmy jste měl v dětství?

Chodil jsem do astronomického kroužku, hrál jsem fotbal a začínal jsem pěstovat lehkou atletiku.

Děkujeme za odpovědi.

Jitka Horáková, Petra Šimůnková

Vltavský vodní expres

Po Vltavě během dnů Bambiriády pendloval mezi Střeleckým a Dětským ostrovem parník plný dětí. Jeho kapitána, pana Hřebíčka, jsme se zeptali:

Jak dlouho tahle loď jezdí po Vltavě?

Od roku 1954.

Kolik se na ni vejde lidí?

Je asi tak pro 260 lidí.

Baví vás ji řídit?

Vždyť to dělám už 45 let, samozřejmě mě to velmi baví.

Máte k ní zvláštní vztah?

Ke každé lodi musí mít její kapitán zvláštní vztah. To jinak nejde.

Je těžké řídit takový parník?

Musí se to umět jako všechno.

Těžké to není, ale musí se to člověk naučit.

Jakou rychlostí jezdíte?

Parník jezdí asi tak 15 km v hodině.

Zlobí děti na parníku? Nebojíte se, že někdo spadne do vody?

Určitá obava tady sice je, ale dá se to zvládnout, protože vše je zabezpečeno, aby se nemohlo nic stát.

Máte rád děti?

To víte, že mám rád děti, mám i svoje, a také vnoučata.

Děkujeme za rozhovor.

Ostrov – aneb trocha historie

Střelecký ostrov

Je písemně zaznamenán v 12. století, v průběhu času však několikrát změnil své jméno: Horní

ostrov, Trávník, Vodní dvůr, Malé Benátky (možná jako připomenutí toho, že ostrov vznikl z několika menších ostrovů). Jméno Střelecký dostalo toto území podle střeleckých slavností „střelení ku ptáku“, jež se zde každoročně odehrávaly od 15. století. Střelbu sem chodili cvičit pražští ostrostřelci z měšťanských ozbrojených sborů. Za vlády Karla IV. zde byla tvrz, ze které vojenské hlídky dohlížely na oba břehy – na hradby malostranské i staroměstské. V roce 1882 se na ostrově uskutečnil první všesokolský slet pod vedením Miroslava Tyrše, v roce 1890 pak proběhly první oslavy 1. máje (které zaznamenal ve svém fejetonu Jan

Neruda). Klasicistní restaurace byla postavena v roce 1812. Most Legií překlenul Střelecký ostrov po dokončení stavby v letech 1898–1901, předním však zde byl visutý most Františka I. z roku 1841.

Dětský ostrov

Připomíná se v roce 1355, několikrát však v důsledku záplav zmizel. Původně se jmenoval až do 18. století Maltézský (podle majitele – malostranského maltézského kláštera), později – podle příslušníků pražské židovské obce, kterým ostrov patřil – Hykyšův, Funkovský, Židovský. Po II. světové válce se již používá jméno Dětský ostrov, protože zde byla upravena dětská hřiště, i když zdaleka nedošlo k naplnění záměrů z první republiky, kdy na ostrově měla být zřízena dokonce i dětská loutková scéna a koupaliště. Velké úpravy sloužící k většímu využití Dětského ostrova těmi, jejichž název nese, chystá v blízké době obvod Praha 5, pod jehož úřad přísluší. Mezi ostrovem a Janáčkovým nábřežím je smíchovská plavební komora, v severním výběžku (to je ten směrem k mostu Legií) se tyčí socha Vltavy s přítokem, ke které se každý rok v listopadu pokládá

věncem obětem řeky. Ještě v minulém století bylo možno na ostrově spatřit bobry.

Milan Lebeda

P.S.

Kdo četl druhý díl Hochů od Bobří řeky – Strach nad Bobří řekou, jistě si pamatuje, že si chlapci zařídili klubovnu v jakési strašidelné věži obklopené ze tří stran vodou. Zde se nechal Jaroslav Foglar inspirovat dávnou skutečností, kdy jeho skautský oddíl, pražská Dvojka, měl svoji klubovnu právě v Malostranské vodárenské věži. Stojí na miniaturním Petržilkovském ostrůvku těsně proti špičce Dětského ostrova. Hoši od Bobří řeky ji obývali nejprve v letech 1938–1940 a později od roku 1945 do roku 1948. Shodou okolností se před několika lety zabývali opět nedaleko odtud ve své nové klubovně.

Pátek 28. 5.

Počasí: Za studenou frontou se nad vltavské ostrovy začíná rozšiřovat oblast vysokého tlaku vzduchu. Tlak v žilách všech organizátorů a účastníků Bambiřady '99 však zůstává v normálu. To znamená, že dnes i zítra bude hezky, skoro jasno, ranní mlhy se včas rozplynou a bude slunečno. Teploty se budou pohybovat mezi 22 a 27 stupni Celsia.

Jednou z nejzajímavějších doprovodných akcí Bambiřady byl v pátek sněm dětí v Senátu.

Dětský sněm

V pátek 28. května se sešlo ve Valdštejnském paláci v sídle Senátu ČR několik desítek mladých senátorů – děti do 15 let z nejrůznějších sdružení dětí a mládeže. Od desíti hodin začala pod vedením RNDr. Milana Macka, Csc. a paní Mgr. Marovské generální zkouška na jednání. Mladí senátoři se také dozvěděli, jak Senát funguje. V současné době senátoři už nezasedají v tomto hlavním sále, ale v jiném, modernějším, s elektronickým hlasovacím zařízením. Senát má několik výborů a jednací řád je převzat z Parlamentu a pro potřeby Senátu upraven. Po zvolení dvou ověřovatelů, dvou návrhových a dvou zpravodajů následovala informace o tom, jak se písemně přihlašovat do rozpravy k jednotlivým bodům programu. Ty mělo dnešní jednání dva: 1. Do školy se nechodíme jen vzdělávat, ale i bavit a 2. Naše zájmové činnosti.

Úderem jedenácté začala beseda s poslanci – prvním místopředsedou Senátu RNDr. Ivanem Havlíčkem, Csc., který měl nad Dětským sněmem záštitu, předsedkyní Senátu paní PhDr. Libuši Benešovou a senátorem Rostislavem Harazinem. Besedu zahájil pan Havlíček dotazem, na kolika školách je žákům k nahlédnutí Charta práv

dítěte. Dozvěděl se, že na jedné škole byla žákům rozdána, na některých sice je zřejmě k nahlédnutí, ale žáci o tom nevědí.

Následovala řada dotazů z pléna. Jeden z nich se například týkal nových učebnic, které jsou většinou stejné a s chybami, přestože je v nich napsáno, že byly kontrolovány MŠMT ČR. Nebo proč se chystá zvýšení spotřební daně na benzín a cigarety. Paní Benešová vysvětlila systém daní, které se dělí na přímé a nepřímé. Paní Benešová ani pan

Havlíček příliš nejsou nakloněni zvýšení ceny benzínu, protože to by se promítlo do zvýšení mnohých dalších cen a vyjádřili naději, že Senát tento návrh zákona, který již schválil Parlament, nepodpoří. Jedna z otázek se týkala toho, zda pan Havlíček kontroloval, jak se berou v potaz v Senátu a Parlamentu připomínky loňského Dětského sněmu. Pan Havlíček přiznal, že to nezjišťoval, ale uznal, že by to kontrolovat měl. Mladí senátoři se ptali, proč na školách učí důchodci a proč je málo

učitelů mužů? Na tuto otázku odpovídal pan senátor Harazin, který byl starostou obce a zná problémy vesnic, kde je nedostatek aprobovaných

v NATO ohledně války v bývalé Jugoslávii. Pak jedna dívka navrhovala, aby bylo volno v pondělí až v pátek a učilo se jenom v sobotu a neděli.

učitelů. Další otázka byla na inspektory a na to, jak jsou prověřovány pedagogické schopnosti učitelů. To je v kompetenci ředitelů škol a je to ovlivněno i nízkým finančním hodnocením učitelů a jejich velkými úvazky. Hodně dotazů se týkalo také šikany. Paní Benešová konstatovala, že šikana je problém nejenom základních škol, ale i internátů, vojny a vězení. Zdůraznila význam vzoru, a dodala, že je třeba ochraňovat slabší a být k sobě kamarádštější. Zajímavá byla otázka, zda by nebylo lepší část peněz, které jdou na činnost policie, dát na činnost dětských organizací, která je prevencí proti kriminalitě, protože: „kdo si hraje, nezlobí.“ Pan senátor Havlíček dal tazatelce za pravdu, že činnost policie je skutečně drahá, prevence by byla levnější. Co ale s neorganizovanými dětmi? Težiště prevence spočívá v zapálených lidech, protože stát nezmůže všechno. Další dotazy směřovaly k našim pravomocem

Proč nemohou děti na brigády, pokud jim není šestnáct let? Kdosi vyjádřil nespokojenost s přijímáním na střední školy podle průměru, zatímco přijímací zkoušky by byly spravedlivější. Další dívka si postěžovala, že u nich v Českém středohoří byla vytunelována hora, z které se těží kámen. Podle senátora Havlíčka by zde pomohl pouze Zákon o dobývání surovin v ČR, který zatím neexistuje. Jednoho hochu zajímal plat pana senátora Havlíčka. I když jsme se přesnou částku nedozvěděli, víme alespoň, že plat prvního místopředsedy Senátu je 1,6 krát větší než plat řadového senátora. Platy všech státních úředníků jsou provázány tabulkami, takže když dostane přidáno kterýkoliv, musí dostat přidáno i poslanci. Přitom pan senátor Havlíček pracuje denně včetně sobot a nedělí od 7.45 hodin, kdy přichází do Senátu, a domů se vrací mezi 22 až 24 hodinou. Jeden z dotazů nebyl zodpovězen, protože se týkal kineziologických

poradců a pan senátor Havlíček nevěděl, co to je. Myslím, že určitě nebyl sám, kdo toto slovo slyšel poprvé. Politikové skoro na všechny otázky odpověděli dobře, rekla na závěr dívka z A-TOM z Roztok u Prahy, a proto se jí beseda líbila.

Následovala krátká prohlídka budovy Senátu. Valdštejnský palác, v němž Senát sídlí, se jmenuje po jeho zakladateli Albrechtu z Valdštejna. Jeho výstavba trvala 7 let, byl dokončen roku 1630, téhož roku byl však Albrecht zavražděn. Hlavní sál se nazývá také Rytířský. Je dlouhý je 24 m, vysoký přes dvě patra, a na jeho stropě ve výšce 10,5 m je jako Bůh války zpodoběn sám Albrecht z Valdštejna.

Samotné jednání Dětského sněmu začalo po dobrém obědě v pěkné senátorské jídelně. Přišlo i několik hostů. Opět tu byl senátor Rostislav Harazin, poslankyně Doc. PhDr. Alena Svobodová, Csc., náměstek ministra školství PaeDr. Ladislav Malý, předsedkyně ČRD Ing. Jana Vohralíková, místopředseda ČRD Zdeněk Pšenica, Mgr. Martin Bělohávek za štáb Bambiriády, z MŠMT ČR tu byli paní Ing. Zora Dvořáková a pan Mgr. Pavel Janík. Dále zde byli dva ředitelé základních škol – pan Mgr. Daniel Kaiser ze ZŠ Jižní v Praze 4 na Spořilově a pan Mgr. Miroslav Koranda ze ZŠ Doláková.

V úvodu jednání byli zvoleni ověřovatelé a začalo se jednat o prvním bodě – Do školy se nechodíme jen vzdělávat, ale i bavit. Hovořilo se zejména o rasismu a šikaně, o studentských radách, právu na identitu, podpore kroužků, výuce náboženství na školách a znovu o tom, že by měl být učitelský sbor mladší a s více muži. K návrhu stejné dotace soukromým a státním školám pan náměstek Malý ve svém vstupu vysvětlil různé modely školství – například ve Francii mají stejné dotace státní i soukromé školy, ale soukromé školy nesmějí vybírat školné, kdežto v Anglii jsou soukromé školy bez dotací a jsou financovány pouze ze školného. Další návrhy dětských senátorů se týkaly vlastních úprav a výzdoby ve třídách žáků od 5. třídy výše; posunutí začátku vyučování v zimě z 8.00 na 8.30 hodin, což by pravděpodobně snížilo i dětskou nehodovost; úprava školního řádu, umožňující setkávání žáků o přestávkách s kamarády z jiných pater školy.

Paní poslankyně Svobodová ve svém vystoupení konstatovala, že metody výuky nelze přijímat zákonem, neboť záleží hlavně na osobnosti učitele. Problémy by měl řešit připravovaný školský zákon, který bude diskutován veřejnosti. Když už bylo usnesení schváleno a přijato, navrhl pan náměstek Malý jeho revokaci, aby

bylo schvalováno znovu a po jednotlivých bodech. To mladí senátoři schválili. Přijato bylo 9 bodů z původních 13 návrhů. O druhém tématu Naše zájmové činnosti se začalo jednat s velkým zpožděním. V počáteční diskusi o sponzoringu a reklamě zazněly návrhy, aby akciové společnosti a společnosti s ručením omezeným měly za povinnost sponzorovat neziskové organizace. Jeden člen Junáka projevil názor, že děti a vedoucí by se měli v oddíle navzájem respektovat a kritizoval povinné akce v oddíle. V souvislosti s tím padl i názor, že

pro některé děti je přitažlivější mít nezávaznou nabídku činnosti a nemuset být nikde organizovaný. Tedy svoboda toho, co kdo bude dělat a kdy to bude dělat. Hlasovalo se opět po jednotlivých bodech a všechny byly nakonec přijaty. Protože rozprava k tomuto tématu byla krátká, schůze skončila v plánovaném čase. Mladí senátoři byli pochváleni, že se do své role vžili tak, že odvedli kus pořádné práce a jejich jednání připomínalo opravdové jednání Senátu.

Míla Fuček

USNESENÍ DĚTSKÉHO SNĚMU

z 1. schůze dne 28. května 1999 k bodu „Do školy se nechodíme jen vzdělávat, ale i za zábavou“ Dětský sněm za nejzávažnější problémy považuje:

- šikana ve škole i mimo školu se většinou neřeší;
- projevy rasismu a etnické nesnášenlivosti jsou ve školách často přehlíženy;
- žák je ve škole málo chápán jako osobnost;
- je málo chápajících učitelů, přemíra učitelů důchodového věku a absence mladých (souvislost s absolventy učitelského studia, jejich platy a společenskou prestiží);
- ve výuce převažují stereotypy – jen předávání vědomostí, nepoužívají se tvůrčí metody výuky;
- učitelé málo zaujmají postoj k negativním jevům (šikana, netolerance apod.), brání se komunikaci na toto téma;
- školy jsou z pohledu žáku chudě vybaveny, což vede k ploché a nenáznorné výuce;
- školní řády zpravidla striktně zakazují, aniž by respektovaly práva dětí – zřízení studentských rad;
- školy téměř neposkytují prostor pro realizaci volného času, chybí podmínky pro přirozenou sociální komunikaci o přestávkách i po výuce (Nebyly přijaty body: 3.– panuje netolerance ve vzájemných vztazích a chápání; 6.– převažuje autoritativní model učitele, který vede k tomu, že je škola chápána jako boj a ne jako spolupráce; 10.– nedocházelo by tolik k ničení vybavení školy, kdyby celkové vybavení školy bylo estetické a podnětné; 13.– státní, soukromé a církevní školy by měly dostávat stejně vysoké dotace od státu.)

K bodu „Naše zájmové činnosti“

Dětský sněm za nejzávažnější problémy považuje:

- finanční nedostupnost některých zájmových aktivit, zejména sportovních;
- škála zájmových činností je dostatečná, aspoň ve velkých městech;
- zájem dětí o využívání volného času je velký;
- seberealizaci dětí ve volném čase brzdí výuka ve školách v odpoledních hodinách;
- děti zpravidla preferují pravidelnou činnost s pevnější organizací;
- špatné spojení může být příčinou nedostupnosti zájmových aktivit;
- obyvatelé z malých měst a vesnic mohou být znevýhodněni z hlediska zájmové činnosti

Seminář

Na semináři, který se konal v pátek v pozdním odpolední, se setkali zástupci sdružení dětí a mládeže a SVC s ministrem školství, mládeže a tělovýchovy p. Mgr. Eduardem Zemanem, náměstkem ministra PaedDr. Ladislavem

Malým a ředitelem odboru mládeže Mgr. Jindřichem Fryčem. Tématem semináře byl „Kolektivní prožitek“, tedy téma zdánlivě vysoce pedagogicky odborné, ale už úvodní projev udal tón zajímavé diskusi. Pan ministr Zeman se ve svém vystoupení nedržel pouze striktně tématu jednání, ale naznačil i některé postoje MŠMT,

záměry – vyjádřené v nedávno přijatých – dokumentech ministerstva i Vlády ČR. Vysvětlil reálné možnosti, nesliboval nespílitelné, ale velmi věcně nastínil možnosti spolupráce. Lidské a hezké bylo i jeho poděkování všem přítomným, ale zároveň i žádost o zprostředkování tohoto poděkování i všem dalším (nepří-

tomným), kteří se jakkoli podílejí na práci s dětmi a pro děti ve volném čase. Po tradiční chvilce čekání – „kdo bude první“ se rozproudila živá debata, do níž nakonec přispěla značná část přítomných. Prvotní obavy z přílišné vědeckosti se nakonec ukázaly zbytečné. Všichni vyjádřili uspokojení nad probíhající společnou prezentací, i nad doprovodnými akcemi včetně této.

- mb -

Kolektivní prožitek

Kolektiv je neodmyslitelnou součástí našeho života. Člověk v něm tráví vlastně dvě třetiny života - po většinu času se pohybuje v rodině, ve škole nebo na pracovišti. To, jak si v kolektivu poradí, záleží na tom, jaké má sociální zkušenosti. Proto je pro děti velmi důležité, aby se naučily žít ve skupině, protože v dospělosti se stanou členy nejrůznějších pracovních i jiných kolektivů, kde je vysoký stupeň soudržnosti předpokladem spolupráce a úspěchu. Pobyt ve skupině, v kolektivu, v interakci s dalšími lidmi, člověka nezanedbatelně formuje. Vrozené vlastnosti tvoří jen část charakteru, většina je těch získaných - učením od jiných lidí, získáváním zkušeností, návyků, navazováním vztahů, řešením vzniklých konfliktů, snahou prosadit svoji individualitu. Kontaktem s jinými lidmi člověk načerpává síly, dobíjí potřebnou energii.

Každý má potřebu někam náležet a být přijímán, a je to potřeba velmi silná. Vždyť sebevraždy se

nepáchají z hladu nebo z důvodu materiálního nedostatku, ale z pocitu opuštěnosti, z pocitu, že jsem na světě zbytečný, že mne nějaký člověk či kolektiv nepřijal...

Základy chování k druhým lidem jsou z velké části výsledkem výchovy v dětství. Nenahraditelný význam pro duševní růst dítěte či mladého člověka má pobyt ve

skupině vrstevníků, komunikace s nimi, zapojení do společné činnosti, hry, společně překonávané překážky a sdílení nějakých kolektivních hodnot, radostí i starostí.

Pobytem mezi vrstevníky dítě získává vědomí, že ke skupině patří nejen jako nositel určité role, ale i jako osoba. Tato skutečnost přispívá ke vzniku pocitu bezpečí a jistoty. Kdo se cítí být akceptován a dovede tento pocit pojme-

novat a ohodnotit, ví, jak se chovat k ostatním, aby i oni se cítili být skupinou přijati. Ve skupině, kde jsou po této stránce uspokojeny potřeby všech členů, můžeme snadněji mobilizovat síly k dosažení skupinových cílů.

Dítě se učí respektovat a tolerovat mínění, pocity a chování druhých lidí. Učí se chápat, že druhý má nárok na stejný prostor jako ono samo. Patří sem i odvaha řešit konflikty.

Všechny tyto zkušenosti a zážitky ovšem nelze získat jinde, než v dobře vedených a fungujících skupinách - v rodině, ve škole (později i v zaměstnání) a tam, kde prožíváme volný čas. Proto je důležité, aby všem těmto skupinám věnovali patřičnou pozornost nejen odborníci a praktici, ale i místní úřady, příslušná ministerstva a další instituce.

Doc. PhDr. Soňa Hermochová

Sobota 29. 5.

Co se včera líbilo?

Mírek, 12 let, Praha 8

Nejvíce jsem ocenil, že ukázky byly věnovány všem věkovým skupinám dětí. Každý si tu přijde na své. Jsem nadšen a těším se na příští dny Bambiřády.

Michal, 15 let, Praha 3

Nejvíce se mi líbil stánek Armády ČR, ale i ostatní stany jsou prima. Nenašel jsem nic, co by se mi nelíbilo.

Ivetka, 6 let, Černotice

Mně se líbily rybičky, které se loví. Potom taky házení kruhů.

Eliška, 10 let, Praha

Jsou tu hezký písničky. Ale nelíbí se mi ty tlačence.

Miroslava, 32 let, Kladno

Všechny ty hry pro děti a nápady na využití volného času jsou bezvadné.

Martina, 7 let, Náchod

Mně se líbilo bludiště a kreslení.

Miša, 8 let, Poděbrady

Hezké jsou ty kroužky, které se házejí do tyček.

František, 38 let, Jablonec n. Nisou

Já jsem z toho všeho, co tady vidím, úplně nadšený. Nemohu vybrat něco nejlepšího, to prostě nejde.

Dobře se bavily i populární osobnosti

Potkat v uličkách mezi stany někoho známého a populárního nebylo na Bambiřádě neobvyklé. V dlouhé frontě na občerstvení stála včera také **herečka**

Chantal Poullaine se svým devítiletým synem Vladimírem. „Vy jste mě chytli příliš brzy, ještě jsme toho nestihli moc projít.“ odpověděla na otázku, co se jim tady nejvíce líbilo. A pokračovala: „Určitě se svezeme parníkem, projdeme všechny stánky, ale nemáme moc času, protože asi za dvě hodiny musíme jet zpátky do Brna. Ale moc se mi to líbí, jak děti soutěží a kreslí, hrají si. Myslím si, že je nejdůležitější, že taková akce vůbec je. Každé dítě si tu najde svoji parketu podle toho, co ho zajímá. Zeptali jsme se také, jak se o Bambiřádě dozvěděla. „Nikde jsem o tom nečetla ani neslyšela, ale šli jsme s Vladimírem kolem a jeho zaujala ta výzdoba na mostě a davy dětí, které sem šly. Tak mne sem také zatáhl.“

Mezi hosty se s manželkou objevil i **herec Filip Blažek**. I jeho jsme „přepadli“ dříve, než si všechno prohlédl. Z toho, co už viděl, byl nadšený. Jen jedině se mu nelíbilo. Marně se u stánků ptal na sklenici vychlazeného piva.

Astronomové na Bambiřádě

Uprostřed prostranství mezi stánky se včera k nebi tyčily dva ne zrovna malé hvězdářské dalekohledy namířené přímo ke Slunci a kolem nich zástupy dětí. „Co dělají dalekohledy na Bambiřádě?“ zeptal se náš zpravodaj Jiřího Konečného, vedoucího stanice pro pozorování fotosféry v Litovli.

„My jsme sem přijeli propagovat pozorování slunce. Máme dva dalekohledy – jeden na projekci, tzn., že si vlastně přímo promí-

táme obraz Slunce, a druhý pro přímé pozorování.

Je o pozorování Slunce na Bambiřádě velký zájem?

„Obrovský. Nás to velice překvapilo. Naštěstí máme dalekohledy dva, a tak se může

podívat každý, kdo přijde. Ale zjistili jsme, že málo lidí o tom něco ví – hlavně děti – takže propagace je tady velice užitečná a dobrá.“ Asi bychom měli varovat všechny, kteří by si chtěli něco podobného vyzkoušet doma nebo na chalupě či na táboře. Obyčejným dalekohledem se přece na Slunce dívat nesmí... „To je pravda. Naše dalekohledy jsou opatřeny silnými filtry, ale s obyčejným dalekohledem to opravdu doma nezkoušejte. Je to nebezpečné!

Příroda

Něco z podnětů, které nám příroda dává:

vnímání a důvěrné přijímání přírody, jejích barev, tvarů, vzorů, využívání všech pěti smyslů k tomu, abychom si k přírodě vypěstovali vztah a ekologicky mysleli. Můžeme studovat a snažit se porozumět rostlinám, živočichům, ale i půdě, vodě, vzduchu, můžeme studovat přírodu v historických souvislostech lidských společností, můžeme v přírodě praktikovat

téměř nepřeberné množství různých aktivit, můžeme postavit člověka do limitních životních situací, můžeme za pomoci určitých činností rozvíjet u člověka jeho sebedůvěru, sebevědomování, sebeúctu, můžeme pomoci některých aktivit kladně ovlivnit komunitivní dovednosti. V přírodě může člověk potkat sám sebe, ale i celou řadu zajímavých lidí, i tady se může naučit vyhrávat, ale i prohrávat a tedy umění žít, i tady se může naučit řídit a vést sebe, ale hlavně i jiné.

V jakémkoliv výchovném systému je třeba mít na paměti, že nejdůležitějším cílem je vždy hledání určité pravdy o sobě, společnosti, přírodě.

Domníváme se, že výchova a pobyt v přírodě (jako určitý výchovný a vzdělávací směr) má k uskutečnění tohoto záměru kvalitní prostředky. Pokud chceme ovlivnit co nejširší populaci ve smyslu intenzivního a aktivního pojetí volného času (od klasické tělesné výchovy a sportu k moderním rekreačním formám), domníváme se, že je třeba v této oblasti pozměnit celý výchovný systém (předpoklad: změna myšlení). Je třeba začít od přípravy studentů na univerzitách a pedagogických fakultách a také podporovat rozvoj organizací, které se zabývají programově touto problematikou.

RNDr. Jiří Kratochvíl

Královská cesta ožila

Už jste někdy potkali v pražských ulicích Jana Žižku? Já ano, a taky Karla IV na Křižovnickém náměstí a celou řadu

dalších historických osobností... Promiňte já nejsem příliš silný v dějepisu. Asi právě pro takové, jako jsem já, ožila během Bambiriády v centru

Prahy Královská cesta. Věřte nebo ne, historie, kterou spatříte na chodníku je něco úplně jiného než výuka ve školních lavicích. Úkolem účastníků této již tradiční hry (pořádané Obvodní radou Pionýra Praha 10 zpravidla před vánočními prázdninami), je zodpovědět nejrůznější otázky spojené s českou minulostí, která se váže k různým místům Prahy. Navíc, aby nešlo jen o otázky a odpovědi, můžete si vyzkoušet některé historické zábavy – jako je třeba nahazování obručí. Pokud jste to všechno absolvovali až k Rudolfovi II, který celou trasu uzavíral, odnesli jste si nejen řadu drobných odměn, ale i pocit, že i ten dějepis může přece jen být trochu zajímavý, a že tamten dům není tak zcela obyčejný, protože v něm žil...., a že.....

J. T.

Poklad nejvzácnější

S jakým překvapením berou Holanďané nebo Angličané do rukou malované kraslice, prohlížejí si vyšívané kroje, jak je udivují naše dochované lidové zvyky, jako obchůzka s Mikulášem, andělem a čertem, vánoční koledování, velikonoční klapání a řehtání, slavné jízdy králů na Slovácku! Poklad, jaký nenajdete v světě širém, je

dílem neznámých tvůrců, malých i velkých. Máme radost, že vám smíme prozradit, jakými klíči otevřít truhlici, která jej ukrývá. Náš poklad obsahuje české, moravské, slezské i slovenské lidové hry, říkadla, pranostiky, hádanky, rozčítadla, ptačí řeči a pohádky. Také tradiční zvyky, obyčeje a zábavy. Jejich kořeny sahají do dávné minulosti. Jak naši předkové stále poklad uchovávali a užívali, poznali jeho pohádkovou vlastnost: Čím víc se z něj nabírá, tím víc ho přibývá. Kde se o něj nedbá, tam se postupně ztrácí, až navždycky zmizí. Minulé

generace si život bez něho nedovedly představit, proto ho sřezily a rozmnožovaly. Až když v XIX. století poklad objevili i vzdělání ctitelé a zachránci českého jazyka, všimli si nejen jeho pohádkové vlastnosti, ale i jeho nedozírné ceny, a rázem vycítili nebezpečí, které jejich pokladu v příštím století hrozí. Bili na poplach a pracovali do úpadu. Podářilo se jim lidovou slovesnost i všechny vzácné součásti dosud živého pokladu shromáždit a v truhlici je poponést do XX. století.

Z krásných lidových tradic si vyberte to, co se vám nejvíc hodí – naučte se veselá říkadla a koledy, pokropte živou vodou staré hry, hleďte způsob, jak u vás vzkřísit zájem o masopustní průvod. Zpívejte písničky, které patří k vašemu kraji, pátrejte, jaké tance se u vás za starých časů tancovaly. Že jste nikdy nic podobného do programu nezařazovali? To není důvod, abyste to nezkusili v blízké budoucnosti. Ale nesmíte pospíchat. Nechte děti pít z pramene živé vody po malých doušcích.

Marie Soukalová
(úvod z knihy Náš poklad, edice Skautské prameny)

Neděle 30. 5.

Jak jedna paní nedojela

Z dvaadvacítky (to je číslo jedné pražské tramvaje, která jezdí po mostě Legií, aby nedošlo k omylu) jsem včera vystoupila na stanici Bambiriáda, a byla jsem šťastná, že nemusím jako obvykle šlapat na Střelecký ostrov až z Újezda. Byl to dobrý nápad, zřídil uprostřed mostu Legií dočasnou tramvajovou zastávku. Vystoupilo nás víc. Většina si to zamířila ke schodům na ostrov. Jen jedna paní se

udíveně rozhlížela kolem sebe a nevěřila patrně vlastním očím. „Jak to?“ ptala se nahlas sama sebe. „To ještě nejsem u divadla?“ Myslela tím zastávku u Národního. „Proč tu zastavili? Teď, abych to došla pěšky!“ „Nemusíte,“ radila slečna v modrém tričku s bílým nápisem Bambiriáda '99. „Támhle vám jede devítka.“ „A co se tu vlastně děje?“ vyzvíдалa paní. Dostalo se jí rychlého a jasného vysvětlení. „Děkuji, děvenko. Tak to já hned řeknu holkám ve Slávii (to je kavárna proti Národnímu

divadlu, kam asi paní jela na pravidelné posezení). Zítra sem přijdeme s dětmi.“ Paní nastoupila do tramvaje a zůstala stát u dveří. Jakmile se dveře zavřely, devítka zacinkala a rozjela se, paní se skrz sklo usmála a slečně v modrém tričku zamávala. (AH)

Jé, tady sněží

Malý kluk udiveně koukal před sebe a maminku hlasitě upozorňoval, že na Bambiriádě sněží. Kolem nich totiž poletovalo množství bílých chomáčků. Skutečně to vypadalo jako zimní chumelenice. A trochu sněhu a ledu by při těch vedrech přišlo docela vhod. Leč počasí ještě pořadatelé Bambiriády poručit nedokáží. Ten údajný sníh bylo chmýří se semínky, které létá vzduchem z okolních topolů.

Zakopáváda

To je také součást programu na Bambiriádě. I když je sem nepřišlo žádné občanské sdružení, najdou se v každém stanu. Jsou to podstavce panelů vykukující do prostoru. Dosavadní rekord byl utvořen v sobotu 29. května. Za tento den o podstavec u stánku Dětské tiskové agentury zakoplo 128 návštěvníků. V pátek jen 76. Každý se zatím jen usmál, někdo se panelu nebo podstavci omluvil.

Ze zákulisí Bambiriády '99

Jedním z těch, kteří zajišťovali výstavbu města Bambiriáda, je Luděk Říha. „Velké stany zabírají plochu 1080 m², stánky dalších 150 m², celkem je tu téměř 1200 m² kryté plochy. Navíc každý stan má podlahu. Ani v dešti by návštěvníci nestáli v bahně a netrpí ani trávníky pod podlahou.“ Každý si jistě hned všimne barevných praporků s logem Bambiriády. Má je někdo spočítané? Opět Luděk Říha: „Je jich 1600. Vlajček bez

loga je 4500 kusů.“ Se stavěním městečka se začalo minulý týden v neděli po půlnoci, hotovo bylo ve středu v 15 hodin. Pak se do stanů nastěhovali organizátoři. Bourání stanů začíná v neděli večer, ukliženo musí být v pondělí.

Čardáš – čardá – čardáme

Ani ve snu by nás nenapadlo, že budeme dvouhodinový pořad Šapitě pro přátele pana Jana Wericha, na Střeleckém ostrově při letošní pražské Bambiriádě, končit právě spontánním čardášem. Byla to přehlídka ježkovek, pohádek a povídaní o V+W nejlepších účastníků letošního ročníku soutěže „Taky máte rádi Ježka a Voskovce + Wericha?“, spolu s ukázkami bavidélka PER PEDES, kteří stáli při zrodu Werichovců i při zrodu soutěže a předávali symbolicky štafetu mladým a nejmladším. V závěru už jsme přetahovali čas, aby mohli ještě jednou vystoupit nevidomí žáci školy J. Ježka z Hradčan Jan Mica a Tomáš Hnízdil. Bylo to na úkor vystoupení následujícího tanečního souboru romských dětí – dívenek od pěti do deseti let, které v dlouhých sukních a pestrých halenkách byly se svými rodiči v hledišti. Moc nám všichni fandili a Jendovi s Tomášem bouřlivě tleskali a pak to přišlo. Jan od kláves oznámil, že na přání svoji maminky, která čekala za pódiem, zahraje pro všechny čardáš a spustil. Byl to přívál, bylo to zjevení. Nikdo v hledišti, ani za pódiem nezůstal v klidu. Všichni podupávali, děvčata tancovala a černovlasý, Ježkovi podobný Jenda hrál jako o život a pro život. Takže závěrečná slova pořadu věnovanému J. Ježkovi a V+W byla: Netřeba slov, když nás spojuje muzika!

Karel Bartovský
Nejurchnější bidebník Werichovců –
SPJPSKŠZMVČD

Z dopisů

Konečně se dostávám k tomu, abych Vám poděkovala za připravené báječné dny pro děti - Bambiriádu '99. Byla jsem i vloni na Pražském Hradu, ale varianta Ostrovy byla pro děti mnohem lepší. Jednak to bylo příjemné v přírodě, jednak to nebylo svazované důstojným prostředím Hradu...

PhDr. Zdeňka Tesařová
místopředsedkyně Fondu ohrožených dětí

Vážení přátelé,
v minulých dnech se v Praze uskutečnilo setkání občanských sdružení a středisek pro volný čas dětí a mládeže pod názvem Bambiriáda '99. Mám za to, že tento soubor všestranných aktivit určených nejmladší generaci byl velice zdařilou a zároveň potřebnou prezentací činnosti značné části volnočasových subjektů. Nepochybně zanechal v návštěvnických Bambiriády příznivý dojem. Věřím, že se to odrazí i v přílivu nových členů do vašich řad. Dovolte, abych vám a vašim prostřednictvím i všem ostatním organizátorům vyslovil své plné uznání a poděkování. Vysoce si vaši práce cením. Přeji vám, aby byla i nadále tak úspěšná a pro děti a mládež přitažlivá, jako byla Bambiriáda.

S pozdravem

PaedDr. Ladislav Malý, náměstek skupiny mládeže a tělovýchovy MŠMT

Z pověření předsedy Poslanecké sněmovny Václava Klause Vám děkuji za pozvání na akci, jejíž tajemný název Bambiriáda opravdu vyvolává zvědavost. O to více pana předsedu mrzí, že se jí nemůže osobně zúčastnit. Nicméně z informací, které jste mi dali k dispozici, získal dojem, že by se mohla dětem, pro které je určena především, líbit. Přeje všem účastníkům i organizátorům, aby tomu skutečně tak bylo.

S pozdravem Eliška Klepalová

Mnohokrát Vám děkuji za nabídku festivalu Sdružení dětí a mládeže (Bambiriáda) pro kosovské děti, v termínu 27. – 30. 5. 1999. Vzhledem k požadavku, aby účastníci byli ze středisek blízko Prahy, bylo vybráno humanitární středisko Seč. Bohužel, ze zdravotních důvodů se děti z tohoto střediska nemohly zúčastnit. Jako další přicházelo do úvahy středisko Stráž p./Ralskem, avšak vzhledem k tomu, že se jednalo o mimořádně časově náročnou akci, nebylo možné toto náhradní řešení zajistit ani vybrat další středisko. Lituji, že jsme tuto Vaši velkorysou nabídku nemohli využít. Věřím, že do budoucna bude možné ještě nějaké akce pro kosovské děti v humanitárních střediscích uspořádat a pokud bychom se o tom dověděli s přímým časovým předstihem, rádi se zúčastníme. Ještě jednou děkuji.

S pozdravem Miluše Dohnalová, ředitelka správy uprchlických zařízení

Vyřďte, prosím, poděkování všem organizátorům Bambiriády.

Z naší návštěvy máme hřejivý pocit, že se pro děti něco takového děje právě v Praze, kde je možnost získat silnou a zajímavou podporu sponzorů a nám tak pomáhá postupně poznávat naše hlavní město. I když jsme malá školička je pro 1. – 5. ročník, těšíme se na příští setkání s Vámi a rádi přispějeme malým tanečním vystoupením.

ZŠ Popice

Chtěla bych Vám poděkovat za naše sdružení za Bambiriádu, která se nám velmi líbila. Děti byly nadšené a jediným nedostatkem bylo, že jsme se mohli zdržet jen krátkou dobu. Čekala nás dlouhá zpáteční cesta, a proto jsme jen letmo prošli oběma ostrovy. Děti nejvíce uchvátila jízda parníkem...

Za sdružení Slunce Tranovice
Předsedkyně Jana Bubová

Ohlédnutí

Bambiriádové ohlédnutí Brány městečka Bambiriáda se uzavřely, a pro všechny, kteří vytvářeli život v něm, nastal čas sdělování dojmů a hodnocení celého snažení. Stan Odboru personálního marketingu Hlavního personálního úřadu Ministerstva obrany ČR nabízel dětem i dospělým zdánlivě něco jiného, než ostatní sdružení. Opak je pravdou, protože odvaha, ducha-přítomnost, umění sebeobranu a přežití i v neleh-

kých podmínkách přece patří k základním prvkům v programech většiny sdružení. A tak jsme, na „hlavním náměstí“ hned vedle velké scény, zapadli do víru velkoměsta nejen soutěžími pro děti, ale i díky zajímavým cenám a propagačním předmetům. S dětmi máme zkušenosti vyplývající z naší profese, takže jsme si báječně rozuměli a velmi nás těšil jejich zájem o vše, co jsme jim připravili: malé děti s nadšením malovaly a těšily se z papírových vojenských čepic, pastelek a balónek, ty větší zvidavě zkoušely manipulovat se zbraněmi, rozluštit morseovku, zatelefonovat kamarádovi z polního telefonu,

okukovaly polní vysilačku nebo si zasoutěžily na rychlost v oblékání masek a pláštěnek. Dokonce si děti mohly zasoutěžit i s rodiči, a to ve střelbě z laserové střelnice. Těší nás, že jsme mohli nabíd-

nout zajímavosti střežené za branami kasáren a překvapovat takovými zvláštnostmi, jako je vojenské pexeso nebo maskáčová propiska. Organizátoři, děti i dospělí, ochutnali vojenskou stravu v typické polní vojenské jídelně. Bambiriáda, to byly čtyři báječné dny plné her, veselí, přehlídek vynalézavosti, šikovnosti a bohaté nabídky pro všechny děti a mladé lidi, kteří chtějí plně prožít volný čas, něco v životě dokázat a přitom se bavit. Všem organizátorům patří velký dík za akci dobře zabezpečenou ve všech směrech. Proto se s Vámi těšíme na shledanou v roce 2000.

Pracovníci
OPM HPÚ MO ČR

Máme i normální děti

Zaplat Pámbů za Bambiriádu '99! – řekl jsem si po dvou návštěvách Střeleckého ostrova, kde se pod tímto podivně znějícím názvem konala přehlídka občanských sdružení dětí a mládeže a středisek volného času. Konečně se mohou aspoň Pražané a návštěvníci hlavního města na vlastní oči přesvědčit, že máme i normální děti. To „normální“ chci nejen vysvětlit, ale i zdůvodnit. Už delší dobu se bohužel na stránkách tisku, ale i v rozhlase a televizi objevují vlastně jen zprávy o stoupající kriminalitě dětí, o užívání drog, vandalství, šikaně, krádežích, ba i sexuálních deliktech mladistvých. Tedy samé nenormality. Až na pár fotografií statujících skautů při nějaké slavnosti se však nedovíte nic o činnosti tisíců dětí, a zejména pak o lidech,

kteří je v řadě sdružení vedou a připravují pro ně zájmový i zábavný program. Při tom však je těchto – dá se říci – normálních dětí mnohonásobně víc. Psát o nich se však dneska „nenosí“, sdělí vám více méně potají někdo známý od novin, právě tak z rozhlasu a televize. Proč? Rozhodující je dnes prodejnost či sledovanost toho kterého sdělovacího

prostředku. Chce to tedy senzace, tragédie, maléry, delikty, nebo aspoň politické šarvátky. Kladné příklady prý netáhnou. Opravdu podivná stupnice hodnot, která dává přednost nenormalitě před normalitou. Proto udělali dobře organizátoři letošní přehlídky, když Bambiriádu umístili do centra Prahy. A díky takové maličkosti, jakou byla mimořádná zastávka tramvají na mostě Legií nebo kyvadlová loďní doprava na Dětský ostrov, nebyla o tisíce návštěvníků nouze. Ve srovnání s předchozími přehlídkami – loni například na Hradě – se ta

letošní dostala bezesporu na špičku. Kromě příjemného prostředí bylo totiž podstatné i to, že dospělí členové a vedoucí zůstávali většinou v pozadí, a přímý kontakt s dětskými návštěvníky byl na dětských organizátorech a instruktorech. Nebylo ani výjimkou vidět rodiče zpovídající dospělého zástupce sdružení, zatímco dítě soutěžilo nebo si něco vyrábělo. I to mělo svůj velký význam pro informovanost. Škoda jen, že asi poněkud zapadla nabídka institucí, které po dobu Bambiriády umožnily vstup zdarma. Cenné je, že na vstupence byla mnoha lidem alespoň jejich existence připomenuta. I tak se mi bohužel zdá, že přes několikaletou zvýšenou pozornost sdělovacích prostředků, po Bambiriádě opět nastane roční „ticho po pěšině“, zatímco zelenou dostanou tradiční zprávy o kriminalistickém „snažení“ dětí. Kéž bych se mýlil!

Vlastislav Toman

Potřeba dobrodružství

Dobrodružství v sobě skrývá začátek něčeho nového, smělost a sílu. Dobrodružství znamená spoluúčast a aktivní podíl na životě. Dobrodružství, hledání a výpravy jsou důsledkem lidské touhy nechat se unášet tím co je skryté a neznámé. I dnes jsme stále přitaho-

váni hlubokými lesy a jezery, neboť vzbuzují dojem, že je tam něco opravdového k objevování, nějaké tajemství, které má být objeveno a vytaženo na světlo. Je to věčná klamavá touha neznáma. Odplatou za dobrodružné hledání je odhrnutí závoje, objevení něčeho nového. „Lezete na horu, snažte se být první, ale na vrcholu nemůžete zůstat navždy. Proč vlastně dobýváte vrchol, když musíte zase slézt dolů? Děje se tak proto, že ten, kdo byl nahoře, poznal, co je dole, ale kdo zůstal dole, nepoznal, co je nahoře. Tam není čas se dlouho rozhlížet, ale je důležité vidět.“

Jsmo postaveni mezi dvě volby, statickou stagnující existenci nebo aktivní pojetí života. Víme však, že jen náročná činnost mozku, srdce i těla ovlivnila vzestup člověka. Proto by mělo být hledání, dosahování a překračování osobních limitů samozřejmostí. Dobrodružně laděné situace navíc přitahují, jsou vzrušující, radostné i vzpružující. Existují však ohromná dobrodružství v lidském životě, která nejsou

aplaudována, protože jsou poměrně častá, obyčejná a nedá se v nich soutěžit. Vždyť mezi velká dobrodružství bychom mohli řadit úspěšnou a čestnou výchovu dětí, prospěšnou a tvůrčí práci či udržování pohody rodinného života.

Doc. PhDr. Jan Neuman Csc.

Napsali o Bambiriádě

Dětská smršť zájemců o různé atrakce, soutěže a hry byla odměnou všem, kteří od začátku týdne připravovali na Střeleckém a Dětském ostrově dětský happening – Bambiriáda '99. I sluníčko se včera na děti pořádně usmívalo, takže si kluci i holčičky svůj den užívali do sytosti...

Večerník Praha 28. 5.

Kombinace zářivého sluníčka a stovek dětí

s většími či menšími batůžky na zádech byla včera opravdu impozantní. Doslova proudy školáků směřovaly na Střelecký a Dětský ostrov, které až do neděle patří právě jim. Malá procházka mezi desítkami nejruznějších stanů dětského městečka nám představila spoustu šikovných kluků a děvčat...

Lidové noviny 28.5.

... **Blížící se den dětí se projevuje** porůznu pořádanými akcemi pro děti. V sobotu jsme byli s Honzou na Střeleckém ostrově podívat se na Bambiriádu. Dav lidí bezcílně bloumal po zaprášeném ostrově a na všechno se stály fronty. Tedy na to všechno z toho mála, co tam skutečně pro děti bylo. Bambiriáda se totiž zvrhla převážně v prezentace různorodých organizací, které raději ukazovaly panely s papíry, než by něco pro děti skutečně podnikaly. Lidé odcházeli zklamání a znechucení, stát desítky minut ve frontě na jednu prolézačku nebo na dvě fungující občerstvení (které už odpoledne nemělo skoro žádné zmrzliny a osazenstvo pouze krčilo rameny) bylo přeci jenom nad dětské síly. Bambiriáda se přitom neopomněla všude připomínat tučnými logy sponzorů (včetně SPT TELECOM). Asi to skončilo jenom u sponzorství a o nějakém tom podílu na naplnění a nabídce už nebyla řeč. Přitom právě Praha a spousta dětí v ní je známa obvyklým víkendovým problémem – kam s nimi. Pravda, procházka Strömoučkou, Petřínem či jinou zelení je vděčná, ale představa rodičů je často poněkud náročnější než jenom obyčejné procházení – už proto, že bývá dobré svého potomka něco naučit a ukázat mu něco nového a zajímavého. Pražská muzea (vhodná pro děti) jsou také počtem omezená, takže se velmi brzo vyčerpají... Bambiriáda přitom vydávala dva listy „časopisu“ tvořeného teoreticky dětmi (pod hlavičku Dětské

Tiskové Agentury). Proč teoreticky? Protože z většiny příspěvků čísel dospělácký pohled na věc a informace se omezovaly na oslavné ódy jak je Bambiriáda skvělá a co řekl poslanec ten či onen a jak je potřeba zachránit svět. Kdyby to bylo před rokem 1990, bylo by to jasně dílo jakéhosi agilního domu pionýrů. Zlatým hřebem by mohlo být i oslavné tvrzení o prodaných 55 litrech limonád za jeden celý den. Buďto měly občerstvení limonády vyprodané během jedné jediné hodiny toho horkého dne, nebo si národ český raději žádné občerstvení nekupuje. Okolo Střeleckého ostrova přitom kroužily stovky rodičů v automobilech a snažily se najít místo k zaparkování. Na něco takového se samozřejmě vůbec nemyslelo. A protože národ český parkuje rád co nejbliže (a Malá Strana má skoro všude zákazy stání), vypadalo to tam docela dost úděsně. Takže myslíte na své potomky, nejenom proto, že v úterý je Den dětí...

Dočekal Daniel

<http://svet.namodro.cz>, 31. 5.

Letní počasí přivítalo včera první návštěvníky

dětského stanového městečka, které vyrostlo na Střeleckém a Dětském ostrově. Pod názvem Bambiriáda se tam až do neděle koná přehlídka dětských a mládežnických organizací... Na ostrovech vyrostla keltská i indiánská vesnice se stany, které jsou vidět i z vltavských břehů...

Mladá fronta dnes 28. 5.

Dětské městečko s radnicí, branami a přístavy

stojí od včerejšího dne až do neděle na Střeleckém a přilehlém Dětském ostrově v Praze. Vltavské ostrovy tak hostí největší přehlídku dětských a mládežnických organizací v ČR nazvanou Bambiriáda '99, kterou pořádá Česká rada dětí a mládeže. Svou činnost malým i velkým návštěvníkům zde představuje přes padesát nevládních organizací, které se prací s dětmi v jejich volném čase zabývají. Lidé zde mohou pozorovat výrobu krajek či si složit obrovské puzzle..., přihlížet šermu a divadelním, tanečním i hudebním vystoupením. Děti si zde mohou zahrát deskové hry, zaházet si šipky či lovit z vody korkové špunty...

Lidové noviny 28. 5.

Zpravodaj ČRD M o výchově a využití volného času dětí a mládeže

Registrace Ministerstvem kultury: MK ČR 8135

Tematická skupina 13A/A8, ISSN 1212 – 5016

Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s.p., odštěpný závod Přeprava, č.j. 1259/99 ze dne 29. 3. 1999

Redakce: Mgr. Martin Bělohávek, Michala Rocmanová, ak. mal.

Adresa redakce: Senovážné náměstí 977/24, 116 47 Praha 1

tel: 02/24102209, fax: 02/24102541 e-mail: crdm@adam.cz

Grafická úprava DTP LOTOS

Fotografie František Synek, Tomáš Novotný a Jiří Tomčala

Příspěvky přijímáme nejlépe ve WORD 7.0

Uzávěrka 5. čísla byla dne 7. 6. 1999

ARCHA

Poděkování:

Redakce Archy děkuje za laskavé poskytnutí odborných materiálů do tohoto čísla Nadaci Pangea (sborníky přednášek z konferencí Výchova a pobyt v přírodě na konci 20. století, 1996 a Kalokagathia – nové dimenze a výzvy, 1997: texty Doc. PhDr. Václava Břicháčka, RNDr. Jiřího Kratochvíla a Doc. PhDr. Jana Neumana, Csc.), a dále Doc. PhDr. Soně Hermochové, Miloši Zapletalovi a nakladatelství Skauting Liberec; za historickou stať o ostrovech informačnímu zpravodaji Herold – Sdružení amatérských novinářů, a za valnou část krátkých textů Malým novinám Dětské tiskové agentury.

Bambiriáda ano či ne?

Už jste slyšeli, jak se stal kozel zahradníkem?

Je to tak neuvěřitelná historka, že to může vypadat jako pohádka, ale existuje příliš mnoho svědků, než aby se to dalo popířít. To bylo tak:

Žil, byl jeden o své pravdě přesvědčený člověk. Několik let po sobě tvrdil, že akce jako byly festivaly či přehlídky činnosti jsou zbytečné plýtvání lidským potenciálem nota bene velké mrhání financemi.

Znělo by nepřesvědčivě, že náhle prohlédl. Ale loňský „Hrad patří dětem“ jeho sebevědomými prohlášeními otrásl. Na jednání Komory mládeže na MŠMT v r. 1998 se před všemi k proměně svého pohledu přiznal; nejvíc s ním „zacroutil“ živý a činný rod „Jelení příkop“. O smysluplnosti podobných aktivit však vnitřně pochyboval stále a letos se opět pokoušel vysvětlovat, že síly je potřeba vložit spíš někam jinač. Argumentoval, vysvětloval, ... Pak padlo rozhodnutí

o BAMBIRIÁDĚ '99 - a kozel se skutečně stal zahradníkem. Stál najednou na „druhé straně“. Jeho úkol byl jednoduchý: připravit akci nazvanou BAMBIRIÁDA. Zadání bylo zdánlivě prosté: pokusit se udělat „to“ maličko jinak (propagaci, náplň, ...). Nemá smysl popisovat všechny peripetie příprav. Setkal se s různorodými přístupy, poznal mnoho báječných lidí (i několik „přátel“).

Akce proběhla. „Kozel-zahradník“ odpovídal na nesčetné dotazy: Co tomu říká? Největší satisfakci byly asi každodenní podvečerní scénky dětí, které nechtěly jít domů. Ale JAKÉ TO BYLO, musí říci někdo jiný. Každý, kdo BAMBIRIÁDU viděl, si mohl udělat názor sám. Kdo trochu sledoval sdělovací prostředky, také.

Každá pohádka má končit dobře. Jeden z těch stoprocentně dobrých konců je, že se našlo dost lidí, kteří byli ochotni nést svoji kůži na trh a udělat mnoho nad rámec svých povinností. Proto krátce poděkovat všem, kteří táhli za pomyslný provaz (jedním směrem), nelze - a všechny je vyjmenovat, to se nedá. Ale je zřejmé, že bez nich by

BAMBIRIÁDA nebyla. To kozel-zahradník ví lépe než kdokoli jiný, proto jim děkuje - za to, že jsou a že měl tu příležitost se s nimi potkat! A místo závěru je tu upozornění: Už jste začali kypřit záhony?!

- pohádková bytost:

kozlík Matěj alias zahradník -

P.S.:

Pokud se čtenému čtenáři zdá podobnost náhodná - onen „pohádkový rek“ má pochopitelně občanské jméno. Ale to je koneckonců druhotné. Pochybuje (se) stále: Jaké jsou argumenty?

PROTI:

- stojí „to“ moc penězku;
- vyčerpává „to“ lidský potenciál na krátkodobou akci;
- nic „to“ nepřináší, jen bere;
- nových členů se získá málo;

...

PRO:

- přehledka soundléživosti, kolegialnosti, možnosti spolupracovat a vnímat se;
- prezentace naší činnosti veřejnosti;
- získávání nových zkušeností a kontaktů;
- vzájemné poznávání se;
- stáváme se standardními partnery pro sponzory;
- získání nových členů;

...

Jak to vidíte Vy?

Martin

PODĚKOVÁNÍ

Akci rozměrů Bambiriády pochopitelně nelze dělat osamoceně. Její konání by nebylo možné bez vládního příspěví řady institucí a podpory mnoha jednotlivců. Bez nich by Bambiriáda nejspíš vůbec nebyla. Proto bychom ještě touto cestou chtěli poděkovat:

Ze sdružení dětí a mládeže:

- členům štábu akce;
- všem členům sdružení, kteří se na úspěchu akce podíleli měrou nezměřitelnou, a to i přesto, že o ní třeba pochybovali;
- všem dobrovolným organizátorům, kteří se podíleli na přímém zajištění akce.

Mimo sektor sdružení:

Spoluorganizátorům:

- Senátu Parlamentu ČR, jmenovitě PhDr. Libuši Benešové, předsedkyni, RNDr. Ivanu Havlíčkovi, 1. místopředsedovi, a řadě pracovníků Kanceláře Senátu;
- Sdružení pracovníků DDM ČR, jmenovitě RNDr. Milanu Mackovi, CSc. a PaedDr. Bohuslavě Vackové.

Akci poskytli podporu:

- Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, jmenovitě: Mgr. Eduard Zeman, ministr, PaedDr. Ladislav Malý, náměstek ministra, Mgr. Jindřich Fryč, ředitel odboru, Mgr. Jaroslav Tuček, pracovník odboru - člen štábu;
- Ministerstvo obrany, jmenovitě pplk. Ing. Antonín Jalůvka a dále odbor personálního marketingu MO, jmenovitě Mgr. Marie Sisáková a Armáda ČR, zejména náčelník GŠ genpor. Ing. Jiří Šedivý, pplk. Ing. Pavel Rybák, pracovník GŠ, VÚ 6660, zejména pplk. Ing. Jiří Beneš, pplk. Ing. Otto Erdélyi, mjr. Karel Králíček a další praporečníci, poddůstojníci, příslušníci mužstva a občasnější pracovníci tohoto útvaru;

Finančně přispěli nebo poskytli hmotné plnění:

- TRANSGAS, s.p.;
- WÜSTENROT, stavební spořitelna;
- CZECH MEDIA;
- SPT Telecom, a.s.
- Hasičská vzájemná pojišťovna, a.s.;
- Hanácká kyselka, s.r.o.;
- Paegas

Akci podpořili a našim požadavkům vyšli vstříc:

- Ing.arch. Jan Kasl, primátor hl.m. Prahy, který nad akci převzal záštitu;
- Ing. Jan Bürgermeister, starosta Městské části Praha 1;
- Plk.JUDr. Jiří Kolář, policejní prezident ČR;

Plk.JUDr. Zdeněk Janíček, ředitel ÚV hl.m. Prahy Policie ČR;

Bohuslav Kühnel, firma PVD a další spolupracovníci zajišťující občerstvení;

Městská hygienická stanice, MUDr. Bajgar, MVDr. Hradecký a pí Vaňková;

Hasičský záchranný sbor (jmenovitě mjr. Dvorský a kpt. Plánský) a Sdružení hasičů ČMS (ing. M. Němečková);

Agentura ARCADIA, s.r.o., jmenovitě František Čálek, Luděk Říha;

Agentura IMPACT spol. s r.o., jmenovitě PhDr. Marek Hlavica, Hana Konečná, Jiří Sedláč;

Ochranný svaz autorský, jmenovitě JUDr. Josef Slanina a JUDr. Otmar Skopal;

Skautská ochranná služba (Junák - svaz skautů a skautek ČR), jmenovitě plk. JUDr. Jaroslav Skrovny, npor. Petr Blahuš;

několik desítek ředitelů gymnázií, středních škol a SOU;

Stanice mladých techniků;

pracovníci Magistrátu hl. m. Prahy a městských částí:

- Ing. Kamil Kotecký, vedoucí odboru dopravy Magistrátu hl. m. Prahy;
- Ing. Eva Kunová, vedoucí odboru hospodářské politiky Magistrátu hl. m. Prahy;
- Ing. Jiří Fencel, CSc., vedoucí odboru ŽP OÚ MČ Praha 5;
- RNDr. Hana Váňová, pracovnice odboru životního prostředí OÚ MČ Praha 1;

Představitelé institucí:

- Ing. Pavel Uher, ředitel závodu Dolní Vltava, Povodí Vltavy, a.s.;
- Ing. Radovan Pavlica, ředitel, Pražská paroplavební společnost, a.s.;
- Ing. Milan Houfek, generální ředitel, Dopravní podnik, a.s.;
- PhDr. Petr Fejk, ředitel Zoologické zahrady Praha;
- Mgr. Jiří Haager, ředitel Botanické zahrady;
- Doc. RNDr. Milan Stloukal, generální ředitel Národního muzea;
- Ing. Ivo Janoušek, CSc., ředitel Národního technického muzea;
- PhDr. Zdeněk Míka, CSc., ředitel Muzea hl. m. Prahy;
- PhDr. Petr Klučina, ředitel Historického ústavu A ČR;
- PhDr. Marcela Machutová, ředitelka Muzea Policie ČR;

Mediační partneři:

- Večerník Praha • televize PRIMA • Frekvence 1

Nelze pochopitelně vyjmenovat úplně všechny, kteří pomohli, na to by snad nestačil celý časopis. Je jisté, že ti výše jmenovaní měli celou řadu spolupracovníků a podřízených, kteří se různou měrou na zdánlivě organizaci Bambiriády také podíleli. Děkuje tedy touto cestou i jim všem.

Česká rada dětí a mládeže, pořadatel Bambiriády '99

Bambiriádu '99 slavnostně zahájila předsedkyně pořadatelské organizace - České rady dětí a mládeže, Ing. Jana Vohralíková. Přítomen byl mimo jiné 1. místopředseda Senátu RNDr. Ivan Havlíček, Csc., a symbolický obří klíč od dětského městečka převzal ředitel odboru mládeže MŠMT Mgr. Jindřich Fryč.

Dne 27. května 1999 byla završena mnohaměsíční práce na přípravě nové pojistné smlouvy mezi Českou radou dětí a mládeže a Hasičskou vzájemnou pojišťovnou, a.s. Dohoda se týká pojištění vedoucích pro případ odpovědnosti pojištěného za škodu, způsobenou jiné osobě úrazem, nemocí, poškozením, zničením nebo pohřešováním (ztrátou) věci. Na snímku Ing. Ján Chlebo, generální ředitel HVP, a.s., a Ing. Jana Vohralíková, předsedkyně ČRD, při podpisu dokumentu.

Bambiriáda '99 byla největší akcí svého druhu u nás. Od 27. do 30. května se změnil Střelecký a Dětský ostrov v centru Prahy v dětské stanové městečko s ulicemi vyzdobenými vlajčkami, s branami, radnicí a hlavním náměstím.

Na dvou pódiích návštěvníci mohli nepřetržitě sledovat širokou škálu programů, od folklórních souborů, hudebních a tanečních vystoupení až po divadelní představení či ukázky šermu či lasování. Příchozí se mohli nejen sami zapojit a vše si vyzkoušet, ale také měli možnost se v expozicích a dalších ukázkách činnosti na obou ostrovech informovat o programové nabídce jednotlivých sdružení. Každý si jistě našel to, co se mu líbilo nejvíc, jak ukazují nejen tyto snímky, ale i fotografie v celém tomto čísle Archy.

Co se chystá

O víkendu 4. - 5. září mohou zájemci shlédnout letecký den CIAS v Hradci Králové, který pořádá Ministerstvo obrany ČR.

Celostátní kolo Svojsíkova závodu, které prověří znalosti a dovednosti vítězů hlídek skautů a skautek, proběhne 4. - 5. září v Říčanech.

Republikové finále Tábornické setky Pionýra se bude konat 24. - 26. září v Domažlicích.

Napříč Prahou přes tři jezy je vodácký závod, který již tradičně pro všechny zájemce pořádá Hlavní kapitanát vodních skautů. Letos se pojede v sobotu 25. září.

MLADEx '99 se jmenuje již 7. národní přehlídka vědeckotechnické činnosti mládeže, kterou pořádá v Brně 19. - 22. 10. Asociace středoškolských klubů ČR ve spolupráci s Intitutem dětí a mládeže MŠMT.

Folklórní sdružení ČR chystá koncem srpna a začátkem září následující festivaly: 27.-29. 8. Liptál, Hradec Králové, Písek, Brno, Hlinsko; 3.-5. 9. Karlovy Vary; 10.-12. 9. Luhačovice, Dolní Lomná, Prostějov...